ஸ்ரீ அகஸ்தியர் உரையாடலும்!
ஹரித்துவார் ஸத்ஸங்கமும்!!
இதழ் 4
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தாளி பாபா

ஸ்ரீ அகஸ்தியர் உரையாடலும்!
ஹரித்துவார் ஸத்ஸங்கமும்!!
இதழ் 4

பொருளடக்கம்

1. ஸ்ரீஅகஸ்தியர்பிரானுடன் ஓர் உரையாடல்--------------------159
2. பரத்தின் வரவும் சிருஷ்டியின் விபரமும்-----------------------195

எல்லாம் நீ!

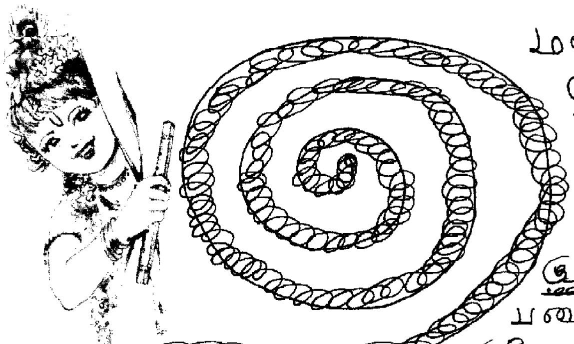

மலஜல உறுப்புகள்
தோற்றியம் (159)
தோற்றமும்
இருக்கும் என்றால்
இவருக்கு பிறந்த
குழந்தைக்கு கரும்
பனைப் போல் தோற்றம்
இவருக்கும் அவை இருந்த தடயம் (குழம்பு)
மட்டும் தோற்றமும், மற்றும் எதுவும் தோன்றாது.

கேள்வி:— இவர்கள் இவ்விரண்டும் (மலஜலத்யாகம்) முறைய, முயற்சி செய்கிறார்களா? அல்லது அது இயல்பாகவே, மறைந்து விடுகிறதா?

பதில்:— அன்பான திருவடி! அறிவான திருவடி! இங்கு முயற்சி தேவை இல்லை என்பதே வேதநியமம்.

காரணம்:— இதை உணர்! மனமே எண்ணம்! அம் மன எண்ணங்கள் எண்ணமே மனம்! விகார, விவகாரம்/ பெற்று விரிவடையும் போது மோஹ லோப க்ரோத வேதகுணங்கள் இயல்பாகவே, எந்த முயற்சியும் இல்லாமல் தோன்றுகின்றன. மேலே கூறிய அவ்வெண்ணங்களே, கருவிகள், ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்கள் எழுந்தருளாய் பண்ணுகிறதென்று அறியலாகும். அந்த வலிய எண்ணங்களால், ஆணுக்கும்; பெண்ணுக்கும்!

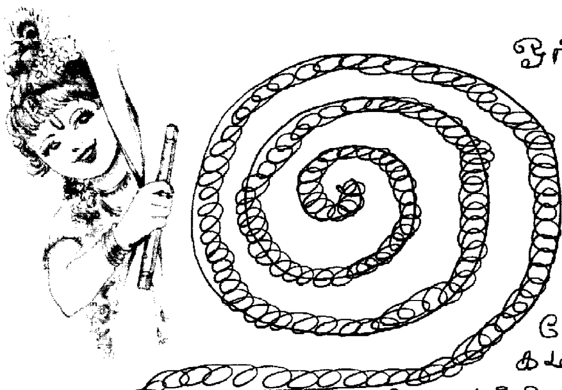

ஓர் முக்கியம் என்னவென்றால்? (160) நாம எண்ணம் வலுப்பெறும் போதும் ஒருவருக்கொருவர் அது பற்றியே பேசிப் பேசி அது பதிவாக்கம் பெறும் நிகழ்வின் போதும்; கண்கள் அவ்வுறுப்பின் காட்சியில் மயங்கி அதைக் காண வேணுமென்ற எண்ணம் பெருகும் போதும்;

மலசு ஜல துவாரம் (உறுப்புகள்) (A) வலுவடைகிறது. (B) விரிவடைகிறது. (C) பருமனாக்கப்படுகிறது. (D) வேக மோஹ செயல்களுக்கு, காரணமாக அமைகிறது என உணர்வாயாக.

(A) எண்ணம் குறையும் போது, அதன் வார்த்தை குறையும். (B) வார்த்தை குறையும் போது, ஹிதி (ஹானி) வழி வரும், செய்கையும் சற்று மாறி அமைகிறது. (C) அதனால் வேக மோஹம் குறையும். (D) காலக்கிரமத்தில், எண்ணம்! சொல்! செயல்! ஆகிய இம்மூன்றும்; இயல்பாகவே, பயிற்சி முயற்சி இல்லாமலேயே நின்று விடுகிறது. இதனால் அவ்வுறுப்புகள் சுருங்கி! சுருங்கி! சுருங்கி!

1 To 2 வயது குழந்தைகளுக்கு அவ்வுறுப்புகள்

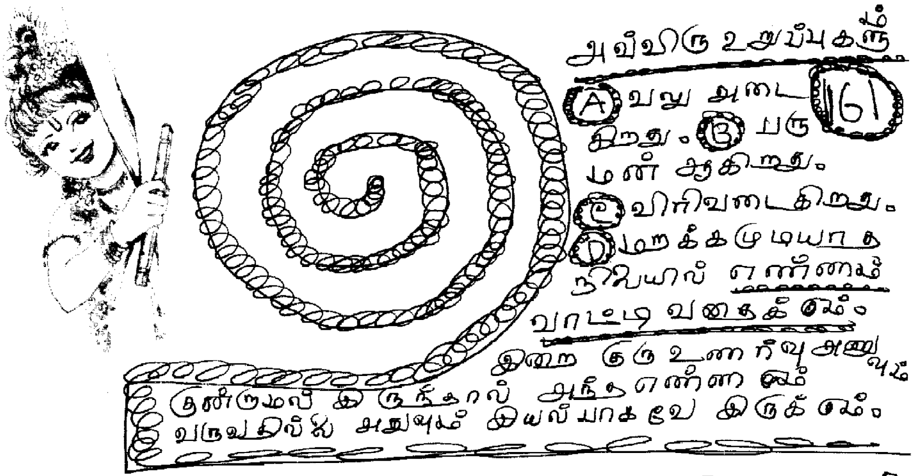

சுருங்கி, விகாரம் தோற்றமும் இருக்கிறது அதே நிலை பெற்று விடுகிறது. மேலும் காலம் செல்லச் செல்ல அவ்விரண்டும் இருக்கும் தடயம் தெரியும். பின் அவ்விரண்டும், இருந்த தடயமும் மறைபட்டுவிடும். இந்நிலை யோகிகளுக்கும், சித்தர்களுக்கும், ஞானிகளுக்கும் இயல்பாக அமையும். இதன் முக்கியம் என்ன என்றால்:- யோகியும், சித்தனும், மனம் அறியாமல், அடங்கிய தன்மையால், தூல வடிவிலும், சூட்சும வடிவிலும், சஞ்சாரம் செய்வதால், இவ்வனுபவம் காணமுடியும். ஆனால் ஞானியோ, ஜீவன் முக்தியும், விதேக முக்தியும், பெற்றுவிடுவதால். இவ்வனுபவத்தை காணமுடிவதில்லை. ஆனால் யோகிக்கும் சித்தனுக்கும் காமம் அழிந்து விடுகிறது. அஹங்கார ஆதிக்க அதிகாரம் அறியாத தன்மையால் மனமே நாசம் ஆவதில்லை.

உன்னிடமே மனக்
கண்ணும் அறிவுக் (162)
கண்ணும் இருக்கிறது.
மனக்கண் நாமரூப
த்தைக் காணும்.
அறிவுக்கண் நாமரூப
த்தினுள் உள்ள சூட்சும
த்தை உணரும்.

எள்ளினுள் எண்ணெயும்! பாலினுள் வெண்ணெயும்!

வைத்தியம் :- ஓம் அருமை மஹாத்மாஜீ!
ஓர் சிறிய விண்ணப்பம். தாங்கள் திருவாக்கால்,
சூட்சுமத்தை உணரும் நிலையை சற்று கோடிட்டு,
காட்ட வேணுமென்று வேண்டுகிறேம்.

ஸ்ரீஅகஸ்தியர் :- அன்பானவைருவடி! சூட்சுமத்தை
உணர்வது என்றால், நாமரூபம் கெட்டு!
அழிந்தால்தான், சூட்சுமத்தை உணர முடியும்.
இதை கவனி :- பாலினுள் வெண்ணெ இருக்கிறது
எள்ளினுள் எண்ணெ இருக்கிறது. இது
யாவருக்கும் தெரிந்ததே! அதனால்?

(A) பால் தயிராகி, தயிரை ஓர் மத்து கொண்டு
கடைந்தால்தான், வெண்ணெயை காணமுடியும்.
பால் தோன்றும்வரை வெண்ணெ தோன்றாது.
பால்தயிர் நாமரூபம் மறைந்தால்தான்,
வெண்ணெ என்ற ஒன்று தோன்றும். அதேபோல்,

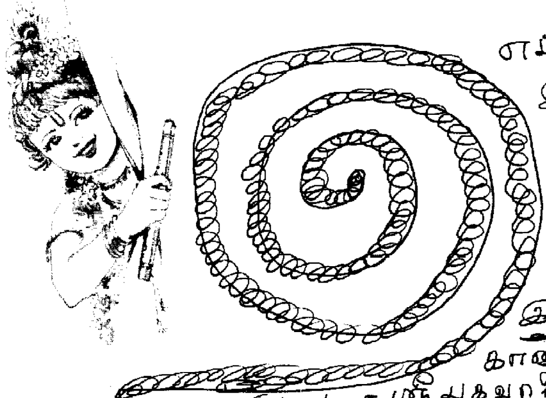

எப்படி மறைந்து (163)
இருக்கிறதோ
அதே நிலையில் அனைத்து
நாம ரூபங்களிலும்
அந்தர்யாமியாக
ஸ்ரீபகவான் மறைந்து
இருக்கிறான். நாம ரூபம்
காணும் கண்கள் ஸ்ரீபகவானை
காணமுடியாதே. ஸ்ரீபகவானை கண்டநிலையில்
அனைத்து நாமரூபமும் கெட்டு அழிந்து நாசமாகும்.

(B) என்னை ஓர் சிக்கலில் போட்டு, ஆட்டி
பிழிந்தால்தான், என்னை தோன்றும்.
என் தோன்றும் வரை, என்னை தோன்றாது.
என் என்ற, நாம ரூபம்! நாசமாகி மறைந்தால்தான்
என்னை என்ற ஒன்று தோன்றும்.
அதேபோல்?

நாம ரூப ஜகஜீவ தோற்றம், தோற்றம்வரை
அதாவது உடைமை உரிமையாய் ,,
ஸ்ரீபகவான் என்ற, வெளியும்! எண்ணமும்/ தோன்றும்.
உன் உடைமை, உரிமையை / சர்வநாசமாக்கி அவன் உடைமை
உரிமையாய் சத்திய பிரமாணமாய்
அனுபவ நிலையில், அவனே வெளியே அடைவதும்
என்ற ஆட்டுவதும், ஆகும் என உணர். அவன் உடைமை
உரிமையென, ஆனமறு சாதனை, சுட்டும் ஸ்ரீபகவான்
அச்சாதனையே பிரத்தியட்சமானவன் இலக்கியம்.

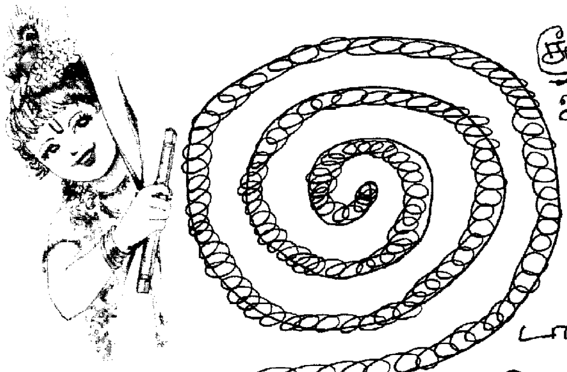

சூட்சுமத்தை (164)
உணர வேண்டுமெனில்
நாமுமே கெட்டு
அழிந்தாலன்றி
சூட்சுமம் கண்டு
உணரும் நிலை கிட்டாது என உணர்க.

இதை கவனி:- அணுக்கள் கண்ணுக்கு தெரியாத ஒன்றுமே. அந்த அணுக்களின் தொகுப்பே

(D) கேள்வி:- வடித்தெடுத்த சிலை போல்! காணப்படுகிறார்களே! இவர்களில், ஆண் & பெண்! என்ற இருதாரம் இருப்பதாக தோன்றுகிறது. ஆனால், பெண் இனத்திற்குரிய இரண்டு அங்கங்களும் தென்படவில்லையே. ஆகவே, பெண் இனம்! உண்டா? இல்லையா?

பதில்:- அறிவானதிருவடி! ஸ்ரீகிருதாயுகமும்! திரேதாயுக ஆரம்பமும்! பெண் இனம் இல்லை. திரேதாயுக பாதிக்குமேல் ஸ்ரீராமன் காலத்தை ஒட்டி, பிரயத்தனியால் ரிஷிபத்தினிகள்! என்ற நிலையில் சேவையின் ஓர் அங்கமாக, பெண் இனம் வந்தது. இது அப்போதன்றி, ஸ்ரீமகான்களின்! திருஷ்டி சிருஷ்டியே. ஸ்ரீமகாத்மாவும் & ரிஷிபத்தினியும்! இணைந்த நிலையில், சேவையின் நிமித்தம், ஓர் குழந்தை தேவையென்றால், அவ்விருவரும் அறிவின்

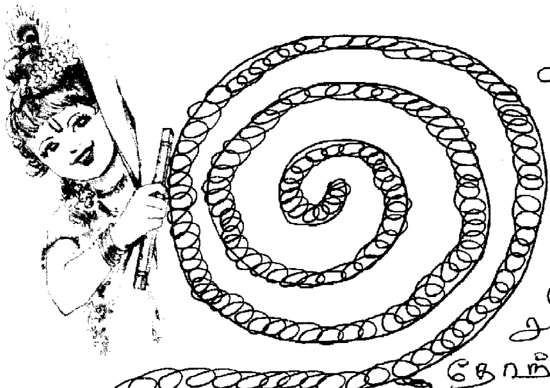

அதாவது இணைப்பும்
பிணைப்புமே (165)
நாம ரூப
ஜக ஜீவ ஜடகட
பதார்த்தங்களின்
தோற்றமாகும்.
அப்படியான நாமமேயும்
தோற்றமில் அணுக்கள்
மீண்டாகிய மாயம் தோற்றுத் தோற்ற
முடியாதும் தோற்ற இயலாதும்

ஓர் சித்த கிடகம்பியால், ஓர் மகவு
வேணுமென்று, சங்கல்ப சிருஷ்டி செய்தால்,
தேவைக்கேற்ற, சேவைக்கென, ஓர்
ஆணோ! பெண்ணோ! பன்னிரண்டு வயதில்
தோன்றும். அது ஜனனத்திலேயே, ஸித்தராகவே
இருக்கும். கருவறை ஜனனமும் கிடையாது.
பச்சைக் குழந்தையாய் பிறந்து வளர்வதும்
இல்லை. இப்படி தெய்வ அம்சம் உடைய
சிருஷ்டியாக இருப்பதால், ஜீவவழிமரணம்
இல்லையென்றே சொல்லலாம். அவர்களாக
போதும் என நினைவு கொண்டால் அவர்கள்
சமாதி நிலையில் தாவத்தை விட்டுவிடலாம்.
இதை இச்சாமிருத்யு! என்றும், சொல்லலாம்.
அது சமயம், மனம் வெளிப்படும் இல்லாதிருந்தது.
" " எல்லோரிடமும் அறிவே இருந்தது.

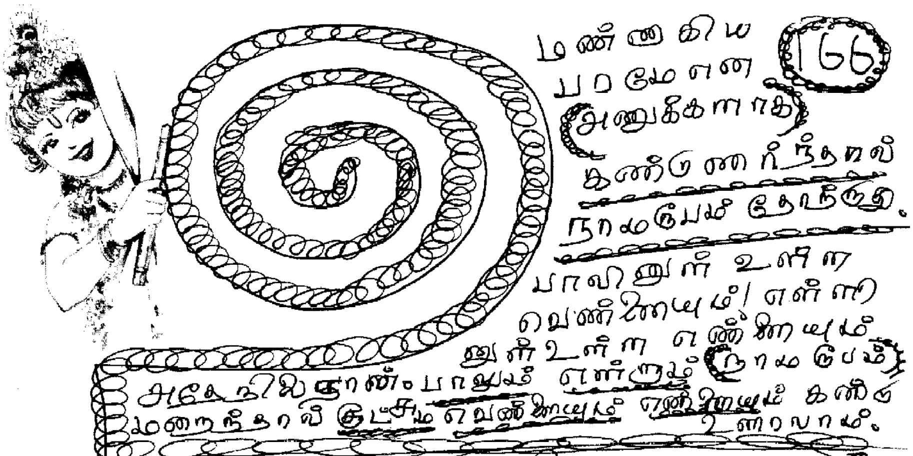

இப்போது யாம் கூறுவது, ஸ்ரீமஹான்களின் தொகுப்பே/ மற்றவர்களையும்/ மற்றவை களையும்/ அறியும் கற்பனையும்! அதை சொல்லும் வாக்கும் இல்லையென்பதே ஸத்தியம்.

ஆகவே அக்காலங்களில் 100 தான் பெண் இனம் உண்டு. அவர்களும்/ ஆண்களும்/ அவதாத (ஏந்த மறைப்பு மற்ற) நிலையில்தான் இருந்தார்கள்.

திரேதாயுக கடையில், ஸ்ரீ ராமன் அவதாரம். அதன் பின் வந்த, ஸ்ரீமஹாத்மாக்களிலும், ஆண் பெண்/ பேதம் கண்டு கொள்வது கடினமே. அனைவரும் அங்கங்களை/ நோக்குவதில்லை. " ஆன்மாவையே உணர்வர்.

ஒருமுறை தாய் திருவடி/ யாம் கூறும் இச் ஸத்திய வாக்கை/ மனம் வசம் கொண்டோர் ஏற்கார். ஏற்க முடியாது. ஏற்க இயலாது.

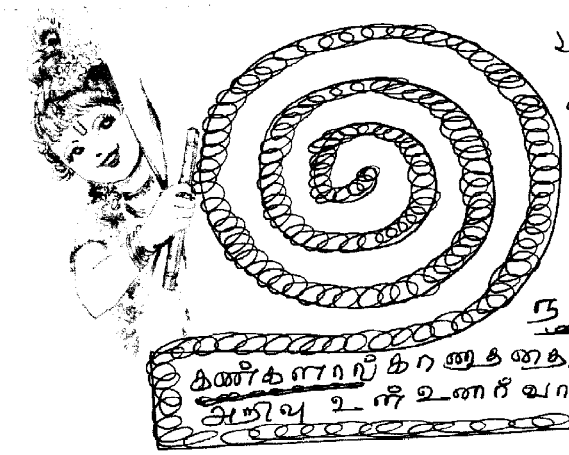

புராணக் கதைகளை
காண்பவரும்! (167)
கேட்பவரும்!
மனம் வசப்பட்ட
வர்களாகும். மனம்
நாமரூபமாக ஆகும்
கண்களால் காணுதலை நம்பாது நம்பியவரும்.
அறிவு உள் உணர்வாய் அவஸ்யம் நம்புவர்.

அதனினும் மேலாக, புராணக் கதைகளை!
படித்தோரும்! கேட்டோரும்! சொல்பவரும்
அவஸ்யம் ஏற்கார்! ஏற்கமுடியாது! ஏற்க
இயலாது! என்பதே ஸத்தியம்! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!
தமிழ் திரைக்காட்சியால்! கண்டோரும்
ஏற்கார்! ஏற்க முடியாது! ஏற்க இயலாது.

இனி உன் கேள்விக்கு பதிலைக் கேளாய்?
கலியுக ஆரம்பத்திலிருந்து, சுமார் 100 வருஷங்களுக்கு முன்பு வரை, பெரும்பாலும் ஆண்களே
யோகிகளாகவும்! ஸித்தர்களாகவும்! மிக
மிக! மிக மிக! மிக மிக! சிலரே ஆத்ம
ஞானிகளாகவும்! இருந்திருக்கிறார்கள்.
இருக்கிறார்கள். பெண் ஆத்ம ஞானிகள் எனச்
சொல்லும் போது, இல்லற ஞானிகள் உண்டு.

ஸத்தியம் – ஓ ஓ ஓ ஓஓ மஹாத்மா ஜீ!
பெண் ஞானிகள் என்றால். அதை கொஞ்சம்
புரியும்படி சொல்லுங்கள் மாரிப்போம்?

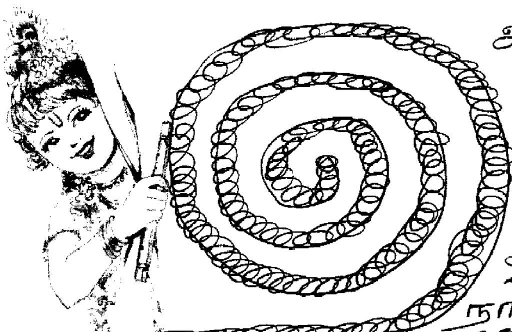

ஆத்ம ஞானியான (68)
கார்க்கி
என்னும் ஸ்ரீமகாஜீ
கூறுவது:- பெண்ணின்
கண்மணிகளே!
அஞ்சற்க! அயராற்க!
நாம் பாப ஜன்மா இல்லை
நாம் புனித ஜன்மாவே! இது ஸத்தியம்.
நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்யும் சாதனையாவது:-

ஸ்ரீ அகஸ்தியர்:- ஓம் பணிவான திருவடி!
இக்கலியில், பெண் ஞானிகள் அத்வைதிகள்
அனேகர் உண்டு. ஆனால் நீறுபூத்த நெருப்பு
போல், பிரபல்யம் ஆகாமல் இருப்பர்.
அதன் காரணம்:- இது சக்திக்கே உரிய காவலம்.
மேலும், பெண் ஜன்மா என்றால், அது பாபஜன்மா!
என கலியுக தர்மத்தால் நிர்ணயம் செய்தகாலம்.
ஆனால் அப்பாப நிவாரணம் என்பது: முறையாக
ஸ்ரீ மாதா பிதா சேவை! ஸ்ரீ பதி சேவை!
ஸ்ரீ பாகவத சேவை! என வரிசைக்கிரமமாக,
சொல்லி வைத்தார்கள் ஆன்றோர்.
இதை சிரத்தையுடன், ஏற்றுக் கொண்டும் போது,
பரகருணையே! ஓர் இறைகருணை நிலையில்.
ஓர் ஸத்குருவை காட்டும். இது ஸத்தியம்.
அல்லது பரசொரூபமே ஓர் ஸத்குருவாய்!
வந்தே ஆகவேண்டும். இது ஸத்தியம்!

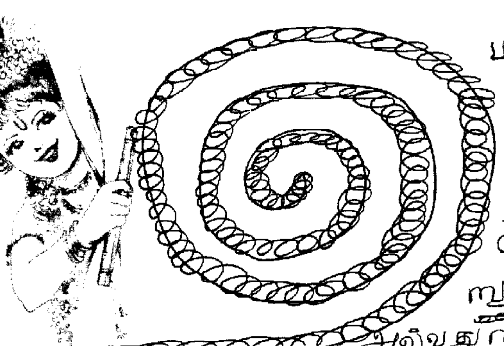

ஸ்ரீ மகிடே சேவை. 169

ஸ்ரீ மாதவ சேவை.

நிஷ்காமியமாக செய்தால் பரமே ஓர் ஸத்குருவை காட்டும். அல்லது ஸத்குருவாய் வரும். அந்தே ஆகவேண்டும். இல்லாவிடில் பரம் இல்லை.

ஆகவே இவ்வாறு ஞானிகளில், பெண் ஞானிகள் அதிகம் உண்டு என்பது ஸத்தியம். துவாபர யுக கடைசி, கலியுக ஆரம்பத்தில் விதேக மன்னன் ஜனகனுடைய சபையில், கார்க்கி என்பவளும் ஒட ஞானி சேவையினைவ், உயர்ந்தவர்களான, யாஞ்யவல்கியருடைய தர்ம பத்தினிகளான, காத்யாயினி, மைத்ரேயி போன்றவர்களும், மற்றும் பெயர் சொல்லமுடியாத, அதாவது பெயரை விரும்பாத. (விளம்பரம் ஆகாத) பெண் ஆத்ம ஞானிகளும் உண்டு. அவர்களில் முக்கிய மாணவளான, கார்க்கி உனக்கு அறிமுக மாணவளே. அதை யாம் உணர்வோம். அவளை அனேகமுறை, சந்திக்கயில், உன்னைப் பற்றி, உணர்வுநிலையால், பலகருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறாள்.

அங்கு ஸத்குருவின் (170)
சேவை நிலை
கண்டு கிடைக்
கும். அதை விசாரணை
இல்லாமல் பணிவுடன்
ஏற்கவும். அவர்
வாக்கிய சிறந்தையே
நம் வ சாதியமாகும்.

அவர் வாக்கில் பக்தியில் ஒன்றை கடைப்பிடி.
பக்தியும் இயல்பாய் முடியும். ஜீவன் முக்தனே
இது ஸத்தியம்.

யோகிகளும்! ஸித்தர்களும்! சாதனையால்,
காரிய தோற்றமும், அவர்கள் இருப்பு நிலையில்,
சிற்ப சிலை போலும்! இருப்பவர்களாகும்.
பெண்கள் ஒரு சிலரே!
ஆண்கள் மிகப்பலரே!!
ஆனாலும் அவர்கள், சாதனையின் முதிர்ச்சியால்
ஆண் பெண்! விகிதியாசம் தோற்ற ஒழிவில்
அங்கு பெண்களுக்குரிய, குறிப்பிட்ட அங்கங்கள்
இயல்பாகவே மறைந்து விடுகின்றன.
இவர்கள் அனுபவிக்கும், யோகானந்தம்
என்பது, யோகமாயாவின் விசேஷமாக இருப்பதால்,
அந்தயோகமாயாவின் கருணையினால்,
ஓர் வெண்மை போன்ற துணியை போர்த்
தியது போல், தோற்றமளிக்கிற, அது எந்த
வஸ்திரமும் அல்ல என்பதே ஸத்தியம்.

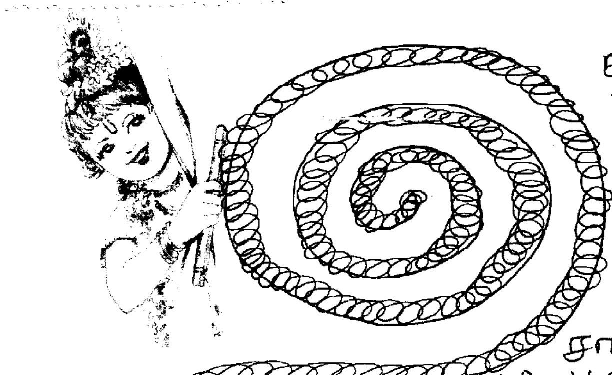

காணாது என்றால்
கண்டிக்காது! (1)
தண்டிக்காது!
எனப்பொருள் படும்.
கண்காணிக்கும்!
சாட்சியாய் இருந்து
புண்ணிய பாவம் பதிவுபடுவதை
சரிபார்த்துக் கொண்டு மௌனமாயிருக்கும்.

மனதுடையோர்க்கு, அவர்கள் சூட்சும
தூலமும்! அந்த வெண்மையும்! வஸ்திரம்
போன்றதும் தோன்றுவதில்லை. தோன்ற
முடியாது. இவர்கள் மனக்கறை, அவைகளை
மறைக்கிறதென்று, உணரவேண்டும்.
அறிவுடையோர்க்கு, அவர்கள் சூட்சும
தூலமும், தோன்றும். அவ்வெண்மையும்
தோன்றும் என்பது சத்தியமே!

(2) கேள்வி:— (A) பிராரப்தம் என்றால் அதன் முழு நிலை என்ன?

(B) அது வினை உடலுக்கு மட்டும் உண்டா?

(C) அது உடல் இயக்கம் மனதிற்கும் ,, ?

(D) சாட்சிநிலையால் அறிவுக்கும் ,, ?

குறிப்பு:— மனமே வினைக்கு ஆதாரம் / வினையே
உடலின் வடிவம். உடல்தான் வினை இயக்க
முடியுமே தவிர, மனதையோ! வினையையோ! விடாது!
காணாது. ஆனால் கண்காணிக்கும். அதுசாட்சியாகும்

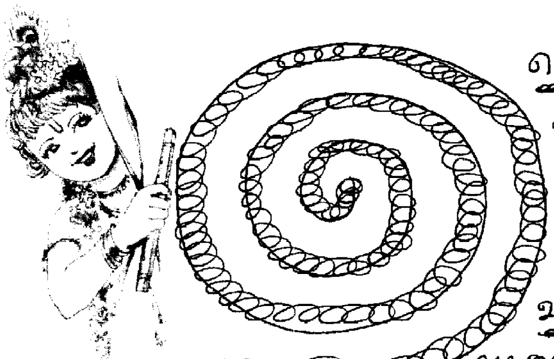

வெண்கலும் ஓர் பக்தை ஆன்மாவே. (172) அதன் பாபத்தின் நிமித்தம் தூலம் வெண் வடிவமாக இருக்கிறது. அதனால் கவலைப்பட துக்கம் வேண்டாம். ஸ்ரீ மாதா பிதா சேவை! ஸ்ரீ பதி சேவை! ஸ்ரீ பாகவத சேவையென,

பதில்:— (A) பிராரப்தம் என்றால் அதன் பொருள் என்ன?

பதில்:— புண்ணிய பாப, வினையே பிராரப்தம் ஆகும். அது பழைய கணக்காகிய, சஞ்சிதத்திலிருந்து பிரித்து எடுத்து வந்த, வினையாகும். அது இதை அனுபவிக்க முடியும் என சம்மதத்துடன் ஏற்று வந்த வினையாகும். அது மனதுக்கோ! உடலுக்கோ! மனோதிடமோ / உடல்பலத்தையோ தராது, தர முடியாது, ஓர் சுத்த கர்மாவாகும். ஆனால் இந்த மனமானது! நான்! என்னால்! எனது! விட முடியாத தன்மையால், அசுத்த கர்மாவை! மிகுந்த பாரம் ஆக்கிக் கொண்டு மனோதிடமும் தூல உபாதைகளையும்! வாழ்வில் ஏற்றுக் கொள்கிறது என்று, உணர்ந்தால் போதும்.

(B) வினை உடலுக்கு மட்டும் தான் பிராரப்தம் உண்டா?

பதில்:— வினை போகமே ஓர் தேகம் கண்டாய். வினைதான் ஒழிந்தால் தேக போகங்களையும்,

பலன் கருதா (173)
தர்மத்தை
ஒருத்தி கொண்டால்
போதும். அதுவே ஓர்
ஸத்குருவாய் வரும்.
அல்லது ஓர் ஸத்குருவை
காட்டும் இது ஸத்தியம்.
இவ்வாறு பெண்களுக்கு கண்
டிப்பாக அவஸ்யம் ஜீவன் முக்தி உண்டு இது ஸத்தியம்.

பதில்:— ஓர் விநாடியேனும் சரீரம்
நில்லாது கண்டாய். என்ற ஓர் வாசகமே
இருந்தால் போதும்.

உ உடல் இயக்கம் மனதிற்கும் பிராரப்தம் உண்டா?

பதில்:— இதை உணர்:- மனமே எண்ணம்.
எண்ணமே குணதோஷம். குணதோஷமே/
புண்ணியபாப விதி. புண்ணியபாப விதியின்,
மொத்த வடிவமே உடல் என்பதே ஸத்தியம்.
இதிலிருந்து என்ன உணர்த்தப்படுகிறது என்றால்
தாவரம் என்பது, வெறும் ஜடமே! அது அறிவற்றதே.
மனம் இல்லாமல் தனியே தாவரம் இயங்காது. இயங்க
முடியாது என்பதே உண்மை. அப்படியானால்,
மனதில்தான், நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
மனதில் கவனம் செலுத்துவது என்றால்?
ஸர்வார்ப்பணம்/என்ற கடிவாளத்தை மன முகத்தில்
போட்டுவிட்டால், மனம் தானே அடங்கிவிடும்.
வேறு எந்த மார்க்கமும், இல்லை யென்பதே ஸத்தியம்.

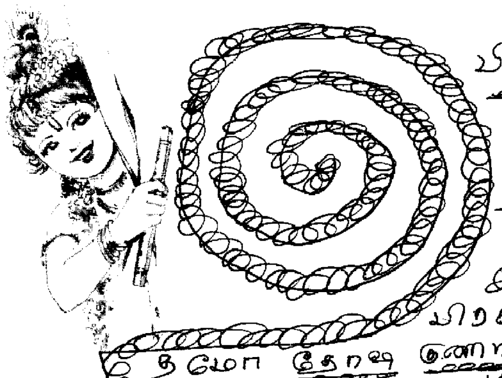

பிராரப்தத்திற்கு ஸத்வ குணமும் (174) உண்டு. ரஜோ தமோ குணமும் உண்டு இதுவே தோஷமாக இருப்பதால் ஸத்வம் பிரகாசிக்காது. ரஜோ தமோ தோஷ குணங்கள் பரிசென்று பிரகாசிக்கும். ஸத்வம் மறைந்திருக்கும்.

(D) சாட்சி நிலையில், அறிவுக்கும் பிராரப்தம் உண்டா?

பதில்:— இது சூக்ஷ்மமான கேள்வியே.
சாட்சிநிலை என்பது, அறிவு சொரூபமாகும்.
அறிவுசொரூபம் என்பது ஸ்ரீபகவான் நிலையாகும்.
ஸ்ரீபகவானின் நிலை, ஏக ஸத்வ குணமாகும்.
இங்கு எந்த, கோர தோஷ குணங்களும்
இருக்காது! இருக்க இயலாது! இருக்கக்கூடாது!
பிராரப்தம் என்பதே, தோஷ குணங்களின்
வினையும்/புண்ணியபாப, வினையின் தொகுப்பாகும்.
ஆகவே சாட்சியின், அறிவின் நிலையில்,
பிராரப்தம் இல்லை என்பதே சத்தியம்.
ஆனால் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்?

மனம்:— மனம் என்றால் எண்ணம்! எண்ணம்
என்றால் மனம். உண்மனம் ஏக குண நிலையில்
ஸத்வத்தில் நிலைத்து நின்றால், பிராரப்தத்தின்

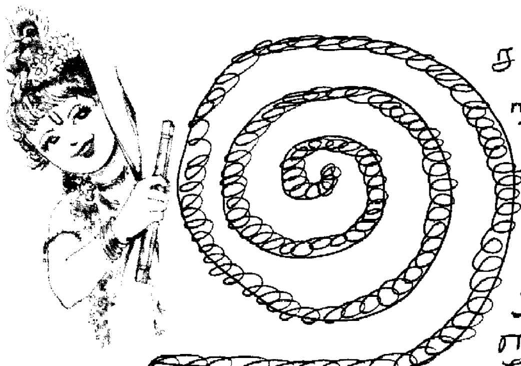

சாட்சியின் அறிவு
நிலையில் பிராரப்த 175
கர்மம் இல்லையென
சொல்வது ஏன் என்றால்
மனநிலை புண்ணியபாப
மாகும். அறிவின் நிலை
சத்தியதர்மமாகும்.

இங்கு பிராரப்தமின் கருமை கொடுமைகிற
சொல்வதால் அறிவின் பிராரப்தத்தை மனதுக்
குத்தகமாக கிடைக்கும்.

கருமை கொடுமையால், மனம் பாதிப்
படையாது. அதை மறந்து, உன் மனம்
பழக்க வழக்கத்தில், சிக்கி நோய்
குறை சம்பந்தனால், தாவ பிராப்தத்தின்,
கருமை கொடுமையால், மனம் பாதிப்படையும்.
ஆகவே உன் மனம், போக்கு அறவு! நோக்கல்
வாங்கலில்! குறைத்து! குறைத்து! குறைத்து!
நிறுத்த பழக்கி கொண்டால், நோய் குறைய்
களிலிருந்தும் விடுபடலாம். பிராரப்தத்தின்
வினையின் பாதிப்பிலிருந்தும் விடுபடலாம்.
இங்கு உன் மனம்! சர்வார்ப்பணத்தில்.
நிலைத்து நின்றால், மனமே அறிவாகிவிடும்.
மனமே அறிவானால், நாம ரூப ஜக ஜீவமயக்கம்,
சர்வ நாசமாகும். அந்த பிராரப்தமும், ஓர்
சுகமான கர்மாவாக முடியும். அதனால், மனமே!
தாவபிராமமும் இல்லாமல் ஆனந்தமாக இருக்கலாம்.

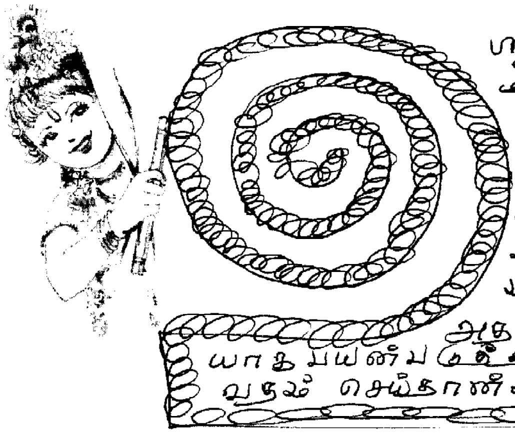

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவதார
காலத்தில் (176)
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்!
நேருக்கு நேர் முக
மாகவும். இவரை
மறைமுகமாகவும்
அதாவது ஒருவரை கருவி
யாக பயன்படுத்தியும் ஆயிரக்கணக்கில்
வதம் செய்தான்.

வைத்தியம்:- ஹே ஸத்திய சொரூபா! ஸாந்த சொரூபா! கிருபாவாரிதியே! கலியுக கற்பக தருவே! கருணா ஸாகரா! காருண்ய மூர்த்தியே! ஓர் சிறிய கேள்வி? எம் ஸ்ரீஅன்பர்கள் நலத்திற்காக கேட்கிறேன். தயை செய்க.

(A) ஸ்ரீராமனுக்கும்! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும்! பேதம் கற்பிக்கப்படுகிறதே அது ஏன்?

(B) அவ்விருவரும் உரைத்தது என்ன? அதை ஜீவர்கள் ஏற்காதது ஏன்?

இவ்விரு கேள்விகளுக்கும், விளக்கம் வேண்டும் தேவாதிதேவா?

ஸ்ரீ அகஸ்தியர்:- உன்னைப்பற்றிய ரகஸ்யத்தை, எம்மை சொல்லச் சொல்கிறாயா திருவடி?

வைத்தியம்:- நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் மஹானுபாவா?

ஸ்ரீ அகஸ்தியர்:- அவனியும் (கண்ணனையும்) மிஞ்சிய நடிகன் நீ. உன்னை எவர் கண்டு கொள்வார்? என்னதான் நீ, உன்னை மூடி மூடி மறைத்தாலும், வெளியே வந்தான் போகிறது.

எத்தனை மைல் அடியில் ஆழ்ந்து! ஆழ ஜலத்தில்!

இவன் லோக (177)
மாயாவை
உடையவன் என்று
சொல்வதைவிட
லோகமாயாவாகவே
செயல்பட்டான் அது
எப்படி என்றால் இதை
கவனமாக உணரவேண்டும். மாயாவின்மகன்
மனமாகும். அம்மனதின் (குணத்தின்)
காற்று (குசு) விட்டாலும், அதுமேலே
வந்து தான், ஆகவேண்டும். அந்நிலையே
உன்நிலையும்? (வைத்தியம் இடைமறித்தது)

வைத்தியம்:- ஓ கருணாகரா! காருண்ய
சொரூபனே! ஆனந்தஸாகரனே! ஸத் ஸித்
ஆனந்தமூர்த்தியே! இடம் தெரியாமல்
வார்த்தை விடவேண்டாம். இவ்வேழை கேட்ட
கேள்விக்கு மட்டும், விடை அருளினால் போதும்
ஐயனே! இது அன்றும்! இன்றும்! என்றும்!
ஸ்ரீ அடியார்களின் ஸ்ரீபாத தாஸியே! அதற்கு
மட்டும், இவ்வேழைக்கு ஆசி வழங்கினால் போதும்.

ஸ்ரீஅகஸ்தியர்:- வார்த்தை வெளியேறவும்
விடமாட்டாய்! உன்னுடைய வாக்கு வராது.
இப்படி அடங்கி இருக்க, இக்கலியில் உன்னால்
எப்படி முடிகிறது திருவடி??? அப்வைத்தியம்!
குறுகுறுவென்பார்வைபார்த்து போதும் சரிசரி!
சரிசரி! சரிசரி! சரிசரி! சரிசரி!
மௌனம் கலக நாஸ்தி! இனிஉன்பதில் கோபமே?

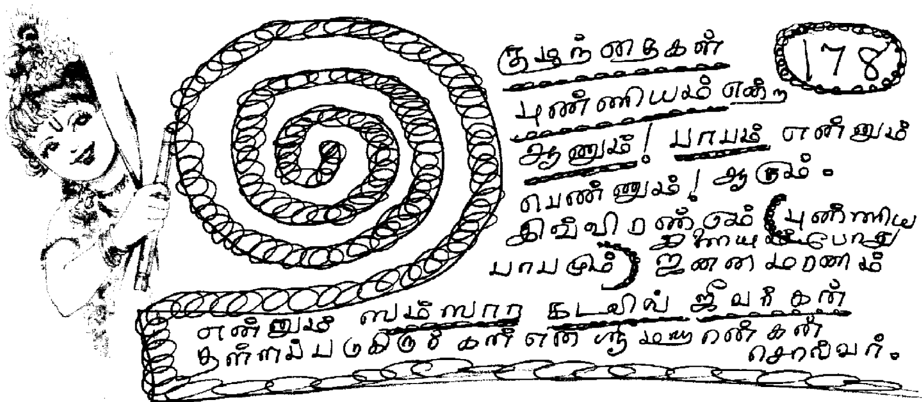

ஸ்ரீ அகஸ்தியர்:- உன் முதல் கேள்வி என்ன திருவடி ஐயா!

ஸத்தியம்:- ஸ்ரீராமனுக்கும்! ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கும்! வேதம் கற்பிக்கப்படுகிறதே, அது ஏன் ஐயா!

ஸ்ரீ அகஸ்தியர்:- பேச்சுத்திறமையும்! அடக்கத்தின் ஓர்மையும் கொண்ட திருவடி! இவ்விருவருமே, அயோனிசம்பந்தர்களே! அதாவது கர்ப்ப வாசம் இல்லாதவர்களே!

ஸ்ரீராம ஜனனம்! ஸத்திய யுகமாகும். ஸ்ரீகிருஷ்ண ஜனனம்! கலியுக ஆரம்பமாகும்.

ஸ்ரீராம ஜன்ம நேரம்! அனைவரிடமும், ஏக குணமாகிய ஸத்வம் நிறைந்திருந்தது. எங்கோ, சில சில இடங்களில் மட்டும், ரஜஸ், தமஸ்! தோன்றுமாத்திரமாயிருந்தது. ராவணன் போன்ற ஒருசிலரே ரஜோகுணமுடைய அசுர குணத்துடன் இருந்தனர்.

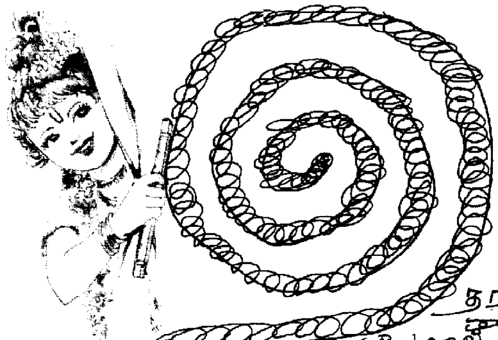

179

ஆகவே இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சூதறிந்த கள்ளனாக இருப்பதால் மனதின் குணத்தையும்! வினையின் தாரதரத்தையும் உணர்ந்து ஏதனுடன் ஏது மோத தவறை இருப்பதால் அதனுடன் அதை மோத செய்து வென்றுமோ

ஆனால் ஜராசந்தன்! ↑ஸ்ரீகிருஷ்ண ஜன்ம நேரம்! கம்ஸன்! சிசுபாலன்! தந்தவக்ரஹன்! போன்ற அசுர குணத்தவர்களும்! துரியோதனன் போன்ற, மூவாசை (மண்! பொன்! பெண்) பற்றிய நிலையில், அஹம்மதை உடையவர்களும் ஓர் ஆயிரம் பேருக்கு குறையாமல் இருந்தனர். ஆனால் அனைவரையுமே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அழிக்கவில்லை. வினையோகம்! குணத்தோடும்! ஒன்றோடு ஒன்றை மோதவிட்டு தான் மட்டும் அவற்றின் காலத்தை கணித்துக் கொண்டு, (ஸூத்ரதாரியாய்) ஆட்டிக் கழித்தான். தான் (ஸ்ரீபகவானாய்) ஆடிக் களித்தான். அதாவது; சிலரைமட்டும் அழித்தான்! பலரை அழிப்பித்தான்! தன்னை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவாகாது என்று அனேகவிதமாக, நாடகம் போட்டு நடித்தான். ஆகவே, அவனை எவரும் மதிக்கவில்லை. அவன் திருடன்! திருடன்! என்ற பெயரும் மதிக்க முடியவில்லை.

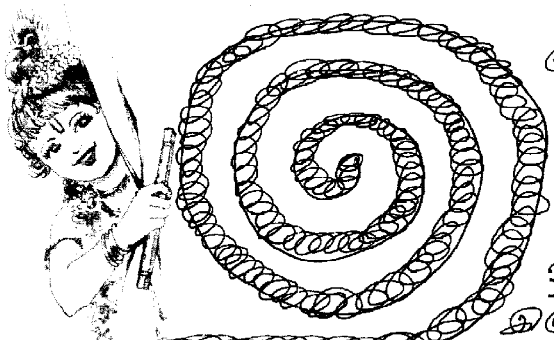

முடிகின்ற (180) கணக்கை
முடிக்கவும்! தொடர்
கின்ற கணக்கை
தொடரவும் செய்து
ஸ்ரீதேவகைவேடமும்
இருந்து கொண்டு அனைத்
பிசகாமல் ஒழுங்காக உலகநாடகமேடையில்
வேஷமிட்டு திறம்பட நடித்துகிறான் நடத்திக்
கொண்டும் இருக்கிறான்.

வஞ்சகன்! சூழ்ச்சிக்காரன்! கபடநாடகன்
பழி பாவத்திற்கு அஞ்சாத கல்நெஞ்சினன்!
அவனுக்கு இதயமே இல்லை. அவன் அறிவாளன்
என்ற பெயரை வலியவாங்கிக் கொண்டவனும்.
அதனினும் முக்கியமாக, திருடன்!
என்றபெயரும்! ஸ்திரீலோலன்!
என்ற பெயரும் நிலைக்கிருக்கச் செய்து கொண்
டான்.
ஆனால் ஸ்ரீராமனே, ஒருசொல்! ஒரு வில்!
ஒரு இல்! என்ற நிலையில், ஸத்திய தர்மந் தோறு!
அதாவது, ஸத்திய வாக்கை, தர்மச் செய
லில் நாட்டி, ரவி (சூர்ய) குலத்தின்!
பெருமையை நாட்டினான். ஸ்ரீராமன்! ஓர்
கடமை மாறுதவறாகவும்! தெய்வவாழ்க்கையை
வாழ்ந்து காட்டி, தெய்வமாக வாழ்ந்தான்.

ஓ குழந்தாய்! திருவடி கண்ணன்! என்றால் கண்களை உடையவன் எனக்கொள். அக்கண் காணுமே தவிர காட்சி பொருள் ஆகாது. காட்சிப் பொருள் நாமரூபம் ஆகும். அந்த நாமரூபம்

(8)

இதில் ஓர் ரகஸ்யம், என்னவென்றால்? ஸ்ரீராமன்! பூரண அவதாரம் ஆகும். ஸ்ரீகிருஷ்ணன்! பரிபூரண அவதாரம் ஆகும். ஸ்ரீராமன்! தோஷ குணங்கள், அதிகமாக இல்லாத காலத்தில், வாழ்ந்து காட்டி, பூரண நிலை பெற்றான்.

ஆனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனோ! தோஷ குணங்கள் நிறைந்த காலத்தில் தோன்றி, முள்ளை முள்ளால், எடுப்பது போல், தோஷ குணங்களை, தோஷ குணங்களாலேயே, அழித்து அவ்வாறு தோஷ குணங்களையும், நாசம் செய்தான். ஆகவே பரிபூரண நிலை பெற்றான்.

இவ்வாறு நிலைகளையும், வைத்து, ஸ்ரீராமன்! ஸத்திய தர்ம ஸம்பன்னன் என, புகழ்ந்தும், ஸ்ரீகிருஷ்ணனை! வஞ்சகம்! பொய்! சூது! கூடி, நல்லவர்க்கு நல்லவனாகவும்! தீயவர்க்கு தீயவனாகவும்!

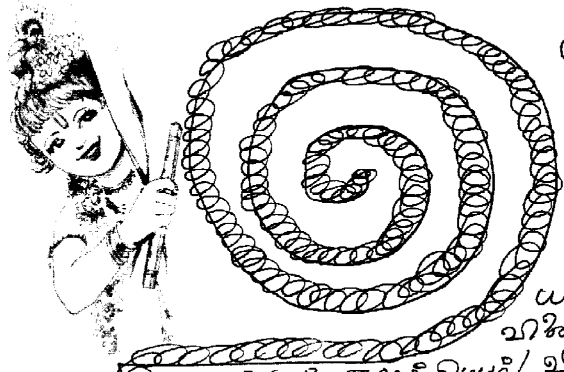

தோன்றும்! (182)
இருக்கும் பின்
மாறும். மறையும்.
இதைவ் மனதை
உடையவன் தடு
மாறுவான். சாட்சி
யாய் காண்பவனுக்கு
வினை! வாசி! மனம்!
இவற்றில் எழுச்சியும்! வீழ்ச்சியும்! ஏது.
அவன் ஆனந்த சொரூபமாகவே இருப்பான்.

வாழ்ந்து காட்டிய ஓர் பக்தாக்கிருடன்! என்றும். அதனையும் மேலாக, ஸ்திரீ லோலன்! என்றும். நம் அறியாமையால், இகழ்ந்து உரைப்பதே! இவ்விருவருக்கும் உள்ள பேதம் ஆகும்.

(B) கேள்வி:- அவ்விருவரும் உரைத்தது என்ன? ஆனால், அச்சீவர்கள் ஒத்தாதது ஏன்?

பதில்:- இது பயனுள்ள கேள்வியே! மேலும், மனதின் நம்பிக்கையில் வைராக்கியம்! எப்படி இருக்கிறது என உரை வேண்டும்.

(1) ஸ்ரீராமன்/காவலத்தில், ஸ்ரீராமனே/சொன்ன சத்தியவாசகம்:- ஓ எம் ஸ்ரீமஹாத்மாக்களே! யாம் தெய்வமல்ல! யாம் ஸ்ரீபகவான் அல்ல! யாம் அவதார சொரூபம் அல்ல. யாம் ஓர் சாமானியமானிடனே. யாம் ஓர் சத்திரிய அரசகுமாரனே! யாம் ஓர் மனுஷ்ய ஜென்மாவே!

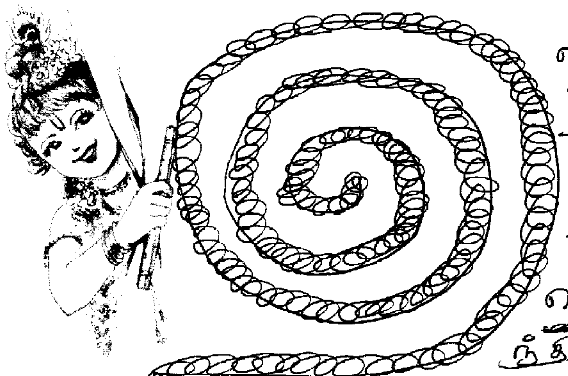

ஸத்வ குணம்! (83)

தன்மை தான்
மறைத்துக் கொள்ளும்.
தன்மைக் காட்டிக்
கொள்ளாது. மறை
பொருளாகவே மறை
ந்திருக்கும் நிறைந்த
நெருப்புப் போல. அஞ்ஞானியாகக் காண்
ஸ்ரீ ராமன் தன்மை மறைத்துக் கொண்டான்.

எம்மை நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டாம். நீங்கள் அனைவரும் தபஸ்விகள். நீங்கள் அனைவரும், யாம் வணங்க தகுதி உடையவர்கள், எம் வணக்கத்தை, ஏற்றுக் கொண்டு, எமக்கு ஆசி வழங்குங்கள்! என மணந்துரைத்தோனு, அடிக்கடி அனைவருக்கும், ஸ்ரீ ஸாஷ்டாங்க பாத நமஸ்காரம் செய்தான்.

அங்கு அனைவரும், திகைத்தனர். நமஸ்காரத்தை ஏற்க மறுத்தனர். பின் வேறு வழியில்லாமல், அனைவரும் ஸ்ரீ ராமனின் நமஸ்காரத்தை ஏற்றனர்.

(2) ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்! காலத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே! சொன்ன ஸத்திய வாசகம்:- ஓம் ஆனந்த குழந்தைகளே! யாம் ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணுவின்! அம்சம்! யாம் ஸ்ரீ பகவானே! யாம் தெய்வமே! யாம் ஓர் அவதார சொரூபமே! உங்கள்

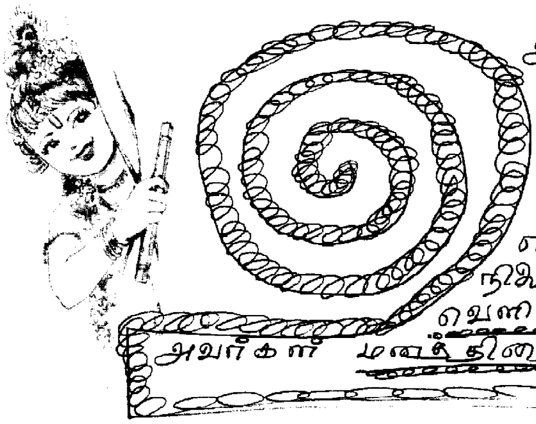

ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை தோஷ குண (84) காலத்தில் தோன்றியவன். தன்னை ஸ்ரீபகவான் என சொன்னாலும் பல நிலைகளில் தன்மை வெளிப்படையாக காட்டினாலும் அவர்கள் மனத்திரை அவர்களை மூடியிருப்பதால்;

ரக்ஷிக்கவே! யாம்! அவதாரம் எடுத்து வந்தோம். என்றான்.

இங்கு ஜக ஜீவர்களின்! எண்ணம் எப்படி என்றால்?

வஞ்சகம்! சூழ்ச்சி! கபடம்! பொய்! காமம்! என இந்த, ஐந்தையும்! விடாதவன் எப்படி ஸ்ரீபகவான் ஆக முடியும், ஆனால் அதை நம் தோஷ குணங்கள்! நீக்கச் செய்கிறான் என்றும், இதை நமக்காகவே செய்கிறான் என்றும். எண்ண வொட்டாமல் அவர்களுடைய, அஹங்கார! அதிகார! ஆதிக்க! அபிமான! உரிமை! உடைமை! என்னும் ஐந்தும் மனத் திரையிட்டு, அவர்கள் அறிவுக் கண்ணை! மறைத்ததால் அவனை ஸ்ரீ பகவான் என நம்ப மறுத்தனர். பக்குவப்பட்டவர்கள்! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை! ஸ்ரீபரமாத்மாவாக கண்டு தரிசித்தனர். பக்குவப்படாதவர்கள்! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை! நம் போன்று, ஓர் சாமான்ய மனிதனாகவே கண்டு, அவசூழியம் செய்தனர். அது அவர்கள் மனத் திரையே குறையே!

தன்னை கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள். (185) கண்டு கொள்ள முடியாது என்று. அறிவின் ஸ்திதி தன்மையால் யாம் ஸ்ரீபகவானே! யாம் அவதார சொரூபியே. என பல இடங்களில், பலரிடமும் சொல்லிப் பார்த்தான்;

ஸ்ரீராமாவதார காலத்தில், இருந்தவர்கள். $\frac{90}{100}$ பேர் பக்குவ ஆன்மாக்களே.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதார காலத்தில், இருந்தவர்கள் $\frac{1}{100}$ தான் பக்குவ ஆன்மாக்கள்.

ஆகவே, ஸ்ரீராமவதார காலத்தில் உள்ள, பக்குவ ஆன்மாக்கள், ஸ்ரீராமனை ஸ்ரீபகவானாகவே கண்டு உணர்ந்து, அனுபவித்தனர். ஆனால் ஸ்ரீராமனே, யாம் ஸ்ரீபகவானல்ல, என்ற வாக்கையும், மறுக்க முடியாமல், வெளிநமஸ்காரம் செய்யாமல், (செய்ய முடியாமல்) அக உணர்வில், வைத்து ஆராதித்தனர். ஆகவே, அவர்கள் அனைவரும், ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதார காலத்தில், ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு சேவகிகளாக! (மனைவிகளாக) தோன்றி சாயுஜ்ய பதவியை (பத முக்தியை) அடைந்தனர். ஜலக்கிரீடையிலும்! ராஜக்கிரீடையிலும்! இவர்மட்டும்

பலபல மாயா
வேலைகளையும் 186
செய்து மயக்கிப்
பார்த்தான். அந்த
ஸ்ரீகிருஷ்ணனின்
ஜம்பம் பலிக்கவில்லை.
ஆனால்?
பக்குவ ஆன்மாக்கள்
மட்டுமே கண்டுணர்ந்து களித்தனர்.
இன்றும் அதே நாடகம் நடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணனை, சத்குருவாக ஏற்றுக் கொண்டு
ஜீவன் முக்தி பெற்றதாக, உன் திருட்டுக்
கண்ணன், திருவாக்கால், கேள்விப்படுகிறோம்.
இதில் உன் கேள்வியின் பதில் ?
ஸ்ரீராமன் தன்னை, ஸ்ரீபகவான், யாமே என்றான்.
ஆனால் அவனை, நம்பியவர்களுக்கு பரமபதம் கிடைத்தது.
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன்னை, ஸ்ரீபகவான் யாமே என்றான்.
அவனை நம்ப மறுத்தவர்கள், ஜனனமரணத்தில்
வீழ்ந்தனர். அவனை நம்பியவர்கள், நிலைகண்டு
பதமுக்தியும், பரமுக்தியும், அடைந்தனர்.

குறிப்பு:- இதுகலிதோஷ யுகமாக இருப்பதால்
ஸ்ரீபகவானே, நேரில் வந்து யாம் ஸ்ரீபகவானே
என்றாலும். மனம் வசம் அகப்பட்டோர் நம்ப
மறுத்தே ஆகவேண்டும். அறிவு பிரகாசித்தோர்
மட்டும், எல்லோரிலும் ஸ்ரீபகவானை உணர்வர்.
அவர்கள் அவன் கிருபையால் ஜீவன் முக்தியும்
அவசியம் பெறுவர். இது சத்தியம்.
மேலும் ஓர் சத்தியம் என்னவென்றால்?

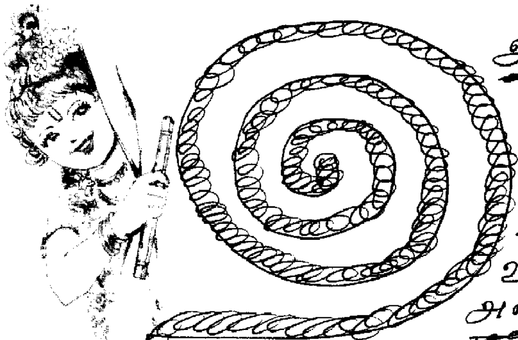

அடங்கு! என்றும்,
அடக்காதே! என்றும் ஏன் சொல்கிறீர்கள் என்றால்?
நீ அடங்கும் போது
உன்மனம் சாந்தியும்
அமைதியும்! திருப்தியும்!
அடைந்து தெளிந்து பெறுகிறதென்றுணர்.

வைத்தியம்:- ஓ புண்ணிய புருஷா!
புருஷோத்தமா! காருண்ய மூர்த்தி!
கருணைக் கடலே! கடைசியாக, இக்கேள்வியை
கேட்கிறேன்? தயைகூர்ந்து தருவீர்கள்.

முன்பு ஓர் சமயம், ஸ்ரீ வஷிஸ்டர் பிரானிடம்,
உரையாடும் போது, வினை! மனம்! விதி! ஆகிய
இவற்றின் விளக்கம், ஸ்பஷ்டமாக கொடுத்தார்கள்.
அதை அடிப்படையாக கொண்டு, இக்
கேள்வியை கேட்கிறேன்?
வினை! மனம்! விதி! இவற்றின், விளையாட்டு
எப்படி ஆரம்பம் ஆகிறது? எப்படி முடிவடைகிறது.
இதை எளிய முறையில், விளக்கியருளுங்கள்,
தயாநிதே!

ஸ்ரீ அகஸ்தியர்:- கவனமாக கேள் திருவடி!
வினை என்றால் புண்ணியபாபம் ஆகும்.
அப்புண்ணியபாபம், உடல் என்ற வடிவமாகும்.
ஆனால் உடல் தோன்றும்! வினை தோன்றாது!
வினை என்ற, புண்ணியபாபம், அவ்வுடலின்
இயக்கத்தால் தான் தெரியும்.

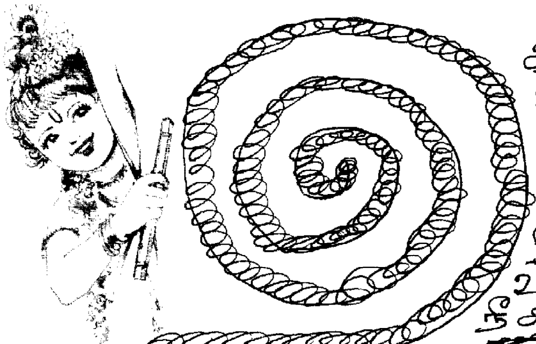

அந்தரங்க (188)
உன் உள்ளத்தில்
அவன் யார்?
என்ன செய்கிறான்?
எதற்காக செய்கிறான்?
உன்னில் உறைபவனும்,
நீ அடங்காமல் இருந்து
கலக்கம் கொள்ளும் போது உன்னை நீயே
அழிக்கிறாய். அவனையும் யார் என தெரியாமல்
மறக்கிறாய்.

அவ்வுடல் இயக்கத்தை, கண் காண்கிறது.

" " காது கேட்கிறது.

" " கண் கண்டதையும்!

காது கேட்டதையும் வைத்து, எதிராளி!
தன் மனதை வைத்து, பேதம்! விருப்பு வெறுப்பு!
குற்றம் குறையால்! ஓர் முடிவு எடுக்கிறான்.
தன் மனதின் முடிவையே, இவன் சரியென
உறுதி செய்கிறான். அங்கு?
அந்த எதிராளியின், வினை! மனம்! விதி!
இவைகள், இவன் கவனிப்பதில்லை. அங்கு?
அவன் சொல்வதை, இவன் ஏற்பதில்லை.
இவன் சொல்வதை, அவன் ஏற்க வேண்டுமென்று
பிடிவாதம் கொள்கிறான். இவன் இங்கு
இப்படி சற்று, நிதானமுடன் சிந்திக்கையில்,
விவகாரம் (பிரச்சினை) வராமல் தடுக்கலாம்.

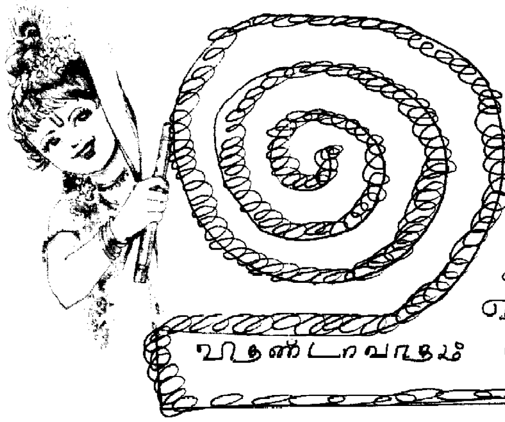

பேசிப் பேசியே! (189)
யோசி யோசியே!
கத்திக் கத்தியே!
அதட்டி அதட்டியே!
அடக்கி அடக்கியே!
எதிர்த்தும்! மறுத்தும்!
விதண்டாவாதம் செய்து செய்தே!

(A) அவனும் நம் போன்று, மனம் உள்ள மனிதன் தானே?

(B) அவனுக்கும், நம் போன்று மனமும் வினையும் இருக்கத்தானே செய்கிறது?

(C) வினை மனம் கொண்டு! விதிவழி இயங்கும்! அவனை, குற்றம் சொல்லி என்னே? இவ்வுடனும் நம் வினை, மனம், வழி இயங்கும், விதியின்படிதானே இயங்க முடிகிறது?

(D) இப்படி இவ்விருவரும், இயங்கும் போது, இவை இரண்டுமே ஒரே திட்டமிட்ட காரியம் தானே? இது கவனக்குறைவால் நடைபெறும் காரியம் தானே? நாம் கொஞ்சம், கவனமாக இருப்போம் என, தற்கவனத்திற்கு திரும்ப வேண்டும் புறக்கவனத்தை விடவேண்டும்.

(E) நீ புறக்கவனத்தை விடு! தற்கவனம் என ஆகிவிட்டால், உன் மனசாட்சியாய் (ஸ்ரீபகவான்) நீ நிற்கிறாய் என, பொருள் படும்.

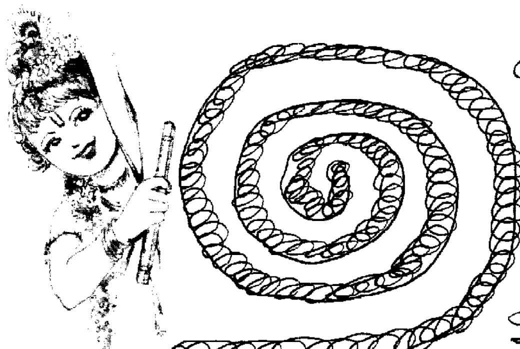

எத்தனை காலங்கள்
நாசமாயின. (190)
இனிது அடங்கினாலும்
நாம் எவ்வளவு
ஆனந்தம் அடைவோம்?
அடங்குகவே

நம் வசியமாக கொண்டால் நாம்
அதுவாகி விடலாமே என எண்ணி அடங்கு.

(F) நீ ஸ்ரீபகவானை, உன் எதிரில் இருக்
கப்பட்ட, எவரும்! எதுவும்! உன் முன்
ஸ்ரீபகவானாகவே, மாறி விடவேண்டும்.
அப்படி மாற விலகியாயின்! ஸ்ரீபகவானே
இல்லையென்பது சத்தியமாய் விடும்.

(G) உன் ஆத்திர! அவசர! ஆவேசமனமே!
எதிரியை, (உன் மனதை) தாண்டி விடுகிறதே யல்லாது
வேறொன்றும், அங்கும்! இங்கும்! இல்லை,
என்பதே சத்தியம்.

(H) நீ அடங்கி, உன் மனம் சாந்தியானநிலையில்
,, ,, ஸ்ரீபகவான் நம்பியநிலையில்
,, ,, எல்லாம் நீயே என்ற நிலையில்
ஆகும்போது, உன்னை, மோகமும் மனமும்! சாந்தி ஆகியேயிருக்கும்.
இருகைகள் அசைந்தால் ஓசை வரும்.
ஒருகை ,, ஓசை வராது.
இங்கு நாம் அடங்குதலை தவிர, வேறுமார்க்கம் இல்லை.

உ

ஸ்ரீஹயன்! ஸ்ரீஹரி! ஸ்ரீஹரன்
இவர்களைப் பற்றி (9)
வாக்கும்! வழியும்!
இலிங்க யென்புதேஜஸ்வியம்.
பிரம்மன்! நாராயணன்!
சிவபெருமான்! தர்த்தீர
தீகனாக இல்லவே இல்லை
ஆனால் ஸ்ரீ லிங்குருவாக இருக்கிறார்கள். அதுவே
நாமம் பெற்றதால் செம்மையத்திற்கு பிரயோ
ஜனம் அற்றவர்கள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பற்றிய ஓர் தகவல்!

ஸ்ரீஅகஸ்தியர்! வாக்கு.

ஸ்ரீமெய்யன்பர்கள் கவனத்திற்கு!

எந்த எந்த

இதில் மூர்த்தியை வேதமில்லை. (மறக்கவாம் மன்னிக்கவாம்)

நம்பியவர்கள் ஏற்கலாம்.

நம்பாதவர்கள் புசிக்க வேண்டாம் என்று.

உங்கள் பாதம் பணிந்து வேண்டுகிறேம்.

துவாபரயுக கடைசி! கலியுக

ஆரம்பத்தில் கலியுகத்திற்கு!

என்றே தோன்றிய ஓர் சொரூபம்! ஸ்ரீகிருஷ்ணன்!

என ஐக்கியமாக உரைக்க வேண்டும். ஆனால்
மற்றைய மூர்த்திகள் அனைவரும், இதில் அடங்கும்
இந்த மூர்த்தி! மற்றும் அனைத்து மூர்த்திகளிலும் அடங்கும்.

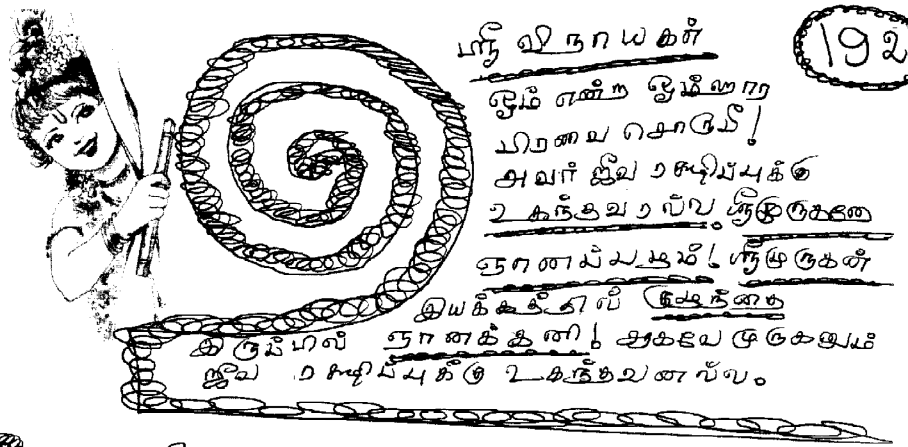

(A) நாம ரூப குண **பேதமே**! கலி யுகம் .

(B) பாடம்! படிப்பு! பட்டம்! பதவியே! ,, .

(C) அந்தஸ்து கௌரவ! போட்டி! பொறாமையே! ,, .

(D) எல்லோரிலும்! காம & காஞ்சன! ஆசையே! ,, .

(E) நான்! என்றல்! எனது! என்றதே!

அஹங்கார, அதிகார, ஆதிக்க, அபிமானமே! ,, .

(F) நற்கவனமில்லாத; துர்கவனமே! ,, .

(G) **காம! மோஹ! போஹ**
வேக! விரோத! குரோதமே! ,, .

(H) அழிவுப் பாதையை நோக்கி, அதி
வேகமாக, போகும் **விநாசமே**! ,, .

இந்த விதமாக, எட்டு நிலைகளில், தோன்றி

[illegible]

ஸ்ரீ ராமஜெயம் 193

சத்திய தர்மத்தோடு
கூடியவன். அவன்
குண தோஷங்களை
கட்டுப் படுத்த மாட்டான்
தெய்வீகத்திலிருந்து
பரமார்த்திகத்திற்கு
வழிகாட்டக்கூடியவனாவான்.
அவனும் கலிதோஷ குண அழிப்பிற்கும்
ஜீவ ரக்ஷிப்புக்கும் பொறுப்பாக மாட்டான்.

மனதை வக்ரமாக்கி! மனை நிலையில்
சஞ்சலத்தையும்! **வீண்** நிலையில், ஆகாமியமும்
விதி நிலையில், ஜனன மரணத்தையும்!
பெருகச் செய்வது **கலிதோஷ** குணமாகும்.
இத்தகலி தோஷ குணத்தை மற்றும் **அங்கத்தை!**
தீர்க்கிறும். சாந்தியும் அமைதியும் பண்ணும்.
அழிக்காது என்பதே சத்தியம்.
ஆனால்?
கலியுகத்திற்கென்றே தோன்றிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
நாமா வானது **கலிதோஷ**
குணங்களை, நாசம் பண்ணும். இது சத்தியம்.

194

மறைநாசம் ஸத்குரு ஒருவரால் மட்டும் முடியும். ஏனையோரால் முடியாது. மறைநாசமே ஜீவ அழிப்பு.

கண்ணனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்! ஒருவனே! கலி தோஷ குண நிவர்த்திக்காகவே தோன்றியவனாகும். இவ்வுமையாளரோ! பெண் தெய்வமோ! இருப்பு இல்லவளாகும். மற்றும் இறை தெய்வமாகிய காவல் தெய்வமும் கலோ தோஷ குணங்களோடு உடையது. அது ஜீவ அழிப்புக்கு ஆகாது.

இதன் காரணம்?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதார காலத்திலே, பலபல! பலபல! நூற்றுக் கணக்கில் தோன்றிய, தோஷ குணங்கள் **அரக்கர்கள்** சூழ்ந்த நிலையில் காணும்! தம்மால் (வழியால்) முடியாத நிலையில் **பிறரை** வைத்தும் தோஷ குணங்களை அழித்துவிட்டு, இருகுணங்களையும் நாசம் செய்தவனாகும். ஆகவே என்றும்?

தோஷ குண நிவர்த்தியின் நிலையில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே **நம்பினை!** குண தோஷ, நிவர்த்தியும்! **ஜீவ ரக்ஷிப்பும்** பெறுவாம்.

அதே போல், உன்போன்ற திட ஞானியை! **நம்பினை!** கலி தோஷ, குண நிவர்த்தியும்! **ஜீவ அழிப்பும்!** பெறுவாம். எம் அன்பான அந்தர்நியமானவர், திருவடி! என சூடாய வண்ணம், எம் ஸ்ரீ அகஸ்தியர் பிரான்.

பாபா

ஒருமாறையான
மஹேசனும்! 195
பின் மூன்று மாறை
களான ஹயன்!
ஹரி! ஹரன்! ஆகிய
மூவரையும் ஒன்றாக

தோற்றம்! இருப்பு! நிலையில் கொள்ளலாம்.
அந்த வடிவிலும் அழிவு. இயக்கமும் இல்லை.

பரத்தின் வரவும் சிருஷ்டியின் விபரமும்!

1 சும்மாவே சுகமாவே, இருக்கும் நிலையில் காலாதீதபரம்! உவமான நிலையில் உண்மையில் அகன்று, விரிந்த, பரந்த, **பாழ்வெளி மண்!** என, ஸ்ரீமஹான்கள் செல்வர்.

இப்படி சும்மாவே! சுகமாகவே! இருந்த அந்த ஒன்று! விரியாகுவோம் என, எண்ணியது.

குறிப்பு:- அந்த ஒன்று பேரறிவும் அல்ல! அறிவும் அல்ல! மனமும் அல்ல! அப்படிப்பட்ட ஒன்று, விரியாகுவோம் என, எப்படி எண்ண முடியும்? எப்படி சொல்ல முடியும்? என்ற கேள்வி எழுந்தால் செய்யும்?

அது சொல்ல வில்லை! **நாம்/நம்!**

விளக்க பாடத்தின் நிமித்தம், நம் அறிவின் நிலையில், இவ்வாறு கூறுகிறேன்.

[illegible]

உ

ஆனால் அம் 196
ஒரு ரூபம் ஸ்ரீராமம்
மூன்று நிலையில்
பிரம்மன்/நாராயணன்/
சிவபெருமான் என
நாமரூபம் பெற்று
தன்மையால் வேறுபடுகிறார்கள்
மாறுபடவில்லை.

அப்பரவெளியமண்! ஒன்றுடன் ஒன்று,
இணைந்து பிணைந்தது. அத்தன்மையால்,
அது ஓர்பெரிய பாறை! என ஆகியதாக,
ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர். அதுமண்ணை
இருந்தநிலையில், அது சதாசிவம்!
சதாசிவம் என்றால் சர்வேஸ்வரனும், சிவமாகவே
பிரம்மமாகவே இருக்கும் நிலையாகும்.

உ ஓர்பெரிய பாறையெனச் சொன்னேனல்லவா?
அப்பாறையே மகேசன்! ஆகும்.
மகேசன் என்றால், மஹத்தின் அதிபதியாகும்.
ஜகத்தின் அதிபதியல்லவா. மஹத் என்றால்,
அண்டரண்ட பிரம்மாண்டம் என்ற ஜட
சொரூபம் அனைத்தும் மஹத்தாகும்.
கோடானு கோடி கோள்களும் ~~சூர்ய சந்~~திரர்களும் ஆகும்.

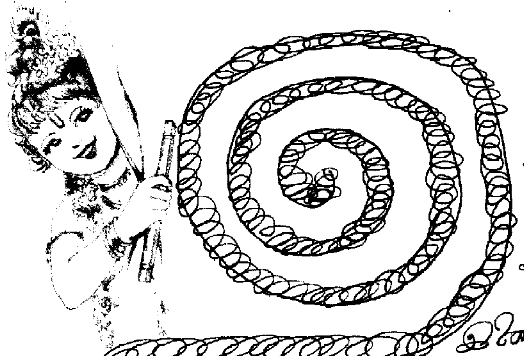

வேறுபட்டால் இணையலாம்! இணைக்கலாம். ஆனால் மாறுபட்டால்! அது இணையாது! இணைக்கமுடியாது (197)

என்பதை முன்பாடத்தில் சொன்னதை கவனித்து உணரவும்.

ஜகத் என்றால், 84 லக்ஷம் (மனித இனம் உட்பட) **ஜீவ** | சரீர இயக்கங்களும். மற்றும் தாவர வர்க்கங்களும், **ஜகத்** | சொரூப ஜக சிருஷ்டியாகும்.

(3) முன் பாறையைப் போலவே மேலும், மூன்று பாறைகளானது, அவை ஒன்றே! ஒன்றாக இருந்த நிலையில், நிழல் இல்லை. அதுவே பாறைகளான நிலையில் நிழல் தோன்றியது. அந்த நிழலே **யோகமாயா**! ஆகும். இந்த யோகமாயாவை **உலகத்தியல்**! என உவமானமாக, சொல்லலாம் (உண்மையில்) மேலே கூறிய, மூன்று பாறை கிரியும் சொல்லலாம் அல்லது அதுவே மேலும் மூன்று பாறைகள் ஆனது எனவும் சொல்லலாம்.

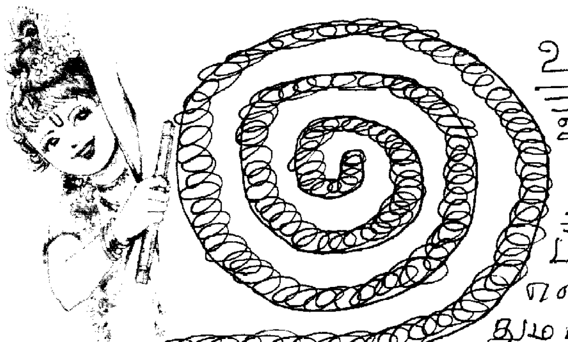

உண்மையின் (98)
உணர்வு நிலையில்
உணர்ந்தால்!
பரத்தின் திருவடி
என்றோ, பரமே அந்த
தூமாய் ஆனது என்றோ,
பரத்தின் ப்ரபஞ்ச விளையாட்டு என்றோ,
சொல்ல கூடாது. சொல்ல இயலாது.

முன்னே சொன்ன மூன்று பாதைகளும் முறையே
ஹயன்/ஹரி/ஹரன்!
என ஸ்ரீமஹான்களால், நாமம் வழங்கப்படுகிறது.
மனமாக இருக்கும் நிலையால், தோற்றம் மட்டும்
உண்டு. அம்மனத்தை, பாதைகளாக மாறும்
நிலையில், தோற்றமும் இருப்பும் பெறுகிறது,
என உணர வேண்டும்.
மனமாக இருக்கும் நிலையால், ஏக காரணமும்
அதன் ஏக காரியமும்! இவ்வி வெளிய தேஸத்தியம்.
ஆனால் அம்மனத்தை, ஓர் பாதையாகவும்/பின்
மூன்று பாதைகளாகவும்/ஆகி தோற்றமும்
இருப்பும் அடைதன்மையால் மஹாகாரணம்
என ஆகிறது.

உ ஆதாரம் (199)

சும்மாவே
சுகமாகவே
இருக்கிறது என்பதே
ஸத்தியம். அப்படியானால்
இந்த நாமரூப ஜகம்!
எப்படி? எதற்காக? வந்ததெனக் கேட்டால்
?

(4) மேலும் தோன்றிய மூன்று பாறைகளும்,
யோகமாயாவினால் அதாவது உளிசக்தியினால்!
மூன்று வடிவம் பெறுகிறது. அம் மூன்றும்,
முறையே **பிரம்மன்/நாராயணன்/**
சிவபெருமான்/ என்றறிவியல்,
தோற்றமும் இருப்புமாக **நாமரூபம்** பெற்று
இம் மூன்றும், விளையாட்டை ஆரம்பிக்கும்
நிலையில் **காரணம்** என ஆகிறார்கள்.
ஆனால் இவர்கள்/விளையாட்டை விளையாடவில்லை.
(5) இம் மூவரும்/மூன்று நாமரூபம் பெற்ற
நிலையில், இம்மூன்றின் நிலையில், மூன்று
நிழல்கள் தோன்றின. அம்மூன்று நிழலே,
யோகமாயா/ ஆகும் என ஸ்ரீமஹான்கள்
சொல்வர். →

பரத்தின் நிழல்
மாயாவும் 200
அம்மாயாவின் மகன்
மனமும்!
இணைந்து பிணைந்து
விளையாடும் ஓர் விளையாட்டாகும். இது அறிவு! உடையவர்க்கு
இல்லவே இல்லை.

முன் தோன்றிய யோகமாயா! ஸ்ரீ

இப்போது தோன்றிய, யோகமாயா! அலைமகள்
கலைமகள்! மலைமகள்! என மூவரும்!
இம்மூன்றுமே, முன் கூறிய நிலையின்படி,
உருவமான வடிவம் உரிசக்தியவே!
ஆகும் என, ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.
அம் மூவரும் பிரம்மன் நாராயணன்! சிவபெருமான்
செயலற்றவர்களே! ஆனால் அவர்களின்
நிழல்களாகிய, மாயாவோ, செயலுற்றதால்
இம் மூவரும் பிண்டஜீவ சிருஷ்டிக்கு
தயார் நிலையில், உள்ளார்கள். இம் மூவரும்
காரியம் செயலற்றும் நிலையில் உள்ளதால்
காரணகாரியம்! என ஆகிவிடுகிறார்கள்
என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

இது மனம்! 201

உ

வசம் அகப்பட்டோர்க்கு மட்டுமே

மனதின் பிரகிருதிக்கு

உண்டே தவிர. இந்த மனம்

6

நாமரூப குணதோஷங்களற்றால்

இருந்தால் பரமேஸ்வரனாகவும் நாமே பரமனாகவும் இருப்போம்.

அந்த காலாதீத ஒன்றிலிருந்து படிப்படியாக படிப்படியாக அனேக! மாறுதல்கள் வந்து கொண்டிருந்தது.

இவைகளே இந்த லோகமாயா நடப்பன/ பறப்பன/ நீந்துவன! ஊர்வன! என 84 லக்ஷம் ஜீவ கோடிகளையும்! தாவர ஜங்கமங்களையும்! படிப்படியாக! படிப்படியாக! உண்டு பண்ணி! தன் அம்சமானதையும் (இவன் திரிகர்த்தாக்களின் அம்சம் என முன்பே கூறினேன்) உண்டு பண்ணியது. திரிகர்த்தாக்களின் அம்ச மனிதன் ரக! குணமாகிய ஸத்வமாக அறிவாக இருப்பதால். விளையாட்டு ரஸனையாகாது எனக்கு ருசிக்கும் (லோகமாயாவின்) அம்ப ஸ்வரூபனை அதாவது மகனை!

ம

மஹாகாரணம்! (௨௦௮)

என்றும் மஹத் ஜகத் சிருஷ்டியின் ஆதாரமான ஐஸ்வரா திகளுக்கு காரணம் ஆகிறது எனப்பொருள் கொள்க. காரணம் என்றும் அண்டங்களும் பிண்டங்களும் (ஜீவசரீரங்களும்)

பின்,

மனதை! உண்டுபண்ணியது, போக மாயா.

இதில் ஓர் முக்கியம், என்னவென்றால்?

திரி! கர்த்தாக்களும்! தம் அம்சமாக, ஓர் வடிவத்தை! கொடுத்தார்கள்.

அந்த வடிவத்தைத்தான் மனம்! பற்ற முடியும்.

அந்த வடிவம்தான் மனதை! அகற்றி, ஜீவன் முக்தி! பெற முடியும்.

என்று பரகருணை நிலையாக, பேரறிவின்! வழியாக, அறிவின் உணர்வாக, இந்த ஸங்கல்பவிகல்ப! மனதிற்காகவே.

(குற்றம் குறையாவ், உண்டானமனதிற்காக)

இ உண்டாவதற்கு காரணமாகின்ற (203) ஈஸ்வரசக்திகளே காரணம் ஆகிறது. காரியம் என்றால்; ஜீவ சிருஷ்டியில் நாமரூப குணபேதமும், அதனால் புண்ணிய பாபமும், அதனால் ஜனன மரணமும் கொடுக்கப்பட்ட வடிவம் நான மனித வடிவம் ஆகும்.

(A) காவாத்திய அந்த ஒன்று, ஜீவன் முக்திக்காக, மனித வடிவத்தை மனம் படைத்த மனிதனுக்கு கொடுத்தது.

(B) இந்த மனம் படைத்த மனிதன், பர! முக்தியோ! பர! முக்தியோ! அடையும் நிலைக்காக, தம் வழிபாட்டிற்காக, தாம் பர அம்சமாக இருந்தாலும், அதை, எட்டிப் பிடிக்க, முடியாத தன்மையினால், அதன் அடுத்த நிலையில், ஸ்ரீ பகவானை! திரிகரணத்தாக்கி வைத்து, அப் பகவானுக்கு, தம் அறிவின்! நிலையால் மனித! வடிவத்தை கொடுத்தான் என்று ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

உண்டாவதற்கு காரிய (204) சொருபமாகிய மனமே காரிய சொருபமாகும். காரண காரியம் என்றுவ் மாயாவும்! மனமும்! இணைந்து நடத்தும் நாடகத்தே காரண காரியமாகும் என்று வாயிலாக அறிகிறோம்,

(7)

மனமாகிய பரமே!

ஸதாசிவம் ஆகும்! அதுவே மஹேசனும் ஆகும். அதுவே ஹயனி! ஹரி! ஹரனும்! ஆகும். அதுவே பிரம்மன்! நாராயணன்! சிவபெருமான்! ஆகும். அதுவே இவர்களுக்கு வடிவம் தந்த மாயாக்களும்! ஆகும். அதுவே மனித இனம் உட்பட, ஜீவ ஜெகம்! (ஜீவ கோடிகளும்) அதுவே தாவரங்களும்! ஆகும். இப்படி இவைகள் முறையாக, ஒன்று படுத்தும் **அறிவும்!** ஆகும். அதுவே ரூபாதி ரூபமாய்! பேதாதி பேதமாய் அதாவது உறவு, சுற்றம், நட்பின் ரூபபேதமாய்! அவர்களின், இயக்க குண பேதமாய்!

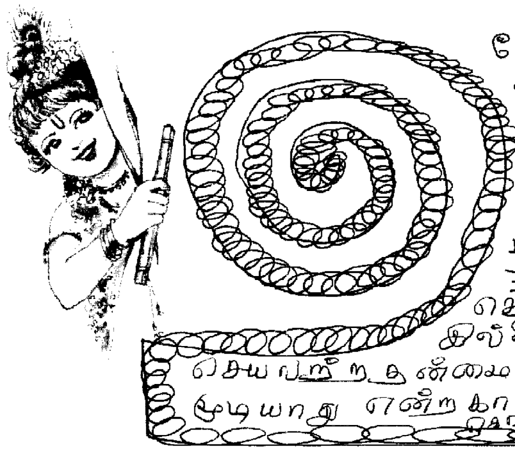

யோகமாயாவை! உளிசுக்கியலி 205

எனஒன் சொலிகிறார் கள் என்றுலி? பரமாகிய பானுக்கு வடிவம் கொடுக்க வேறெதுவும் இல்லை அம்பாளைகளும் செயற்ற தன்மையிறாலி அவையும் இயக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால் உயர்ந்தமை தொடுக்கப்பெயர்ந்த உண்மையில்லை.

பாடம்! படிப்பு! பட்டம்! பதவி! புகழ்! கீர்த்தி! அந்தஸ்து! கௌரவம்! இவைகளிலே பெரும்,

பொன்! பொருள்! பணம்!

என்ற நாமரூப பேதமாய்! மேலே கூறியவைகளின், குண தோஷ பேதமாய்! **பெண்!**

என்ற அழகைக்காட்டி! அவர்களுக்கு, **ஆண்!** என்ற வடிவத்தை காட்டி! இவ்விரண்டு **நாமரூப!** பேதமாய்!

குறிப்பு:- ஆணும் பெண்ணும்! பெண்ணும் ஆணும்!

இரு **புதுமையாக!** இருக்க, அவைகளை உரைவெட்டாமல், **காம! மோஹ! போஹ! வேகத்தை!** தம்முடைய

மனதைக் கண்டு (206)
பயம் வேண்டாம்
சந்தேகம் வேண்டாம்
கலக்கம் வேண்டாம்
அயர்வு சோர்வு வேண்டாம்
எல்லாம் நீயே என
மனதை விடு
எல்லாம் நீயே, என அவனை நாடு. அங்கு
மனம் இல்லாது ஒழியும்.

தோழா குழைந்தால், மயங்கச் செய்து,
மேலே கூறிய அனைத்திலும்

போட்டி பொறாமை

ஊட்டி ஊட்டி! ஊட்டி ஊட்டி! ஊட்டி ஊட்டி!
ஊட்டி ஊட்டி! ஊட்டி ஊட்டி! ஊட்டி ஊட்டி!

காரசாரமாக!
விளையாடுவதும்!
பரமாகிய மனமே! மனமாகிய
பரமே! என உணர வேண்டும். இந்த

விளையாட்டு போதும் என நிறைவு கொண்டால்,
உன் **மனம்! அறிவாக!** வேண்டும்.

இக்கலியில், வேறு எந்த மார்க்கமும் இல்லையென்பது
சத்தியமாகும். தே
→ அதற்கு

நாமரூப பேதத்தால் ஐயா மனோ விகாரம். நாமரூபம் மணி என ஆனால் மனோநாசம்.

எல்லாம் மணியே! நாமும் மணியே! என உணர்ந்தால் அதுவே ஜீவன் முக்தி.

மனம் அறிவு ஆவதற்கு, சர்வார்ப்பணம்! ஒன்றை தவிர, இக்கலியில்! வேறு மார்க்கம் இல்லையென்பதே சத்தியம். சர்வார்ப்பணத்தால் தான், இந்த மனத்திற்கு இருப்பும்! இயக்கமும்! உடைமையும்! உரிமையும்! இவ்வாறு ஒழியமேயன்றி, வேறு மார்க்கம், எதுவும் இல்லை யென்பதே சத்தியம்.

பரமே சதாசிவம்! சதாசிவமே மகேசன்! மகேசனே திரி கர்த்தாக்கள்! திரிகர்த்தாக்களே! மனித இனம் உட்பட அனைத்து ஜீவகோடிகளும்! இவ்வுலகம். மனோமய பேதமே நாமரூபம்! எல்லாம் மணி! என உணர்ந்து விட்டால் எல்லா நாமரூபமும் ஒழிந்து நாம் நாமாகவே இருப்போம் இல்லையேல் இருக்கவேண்டும் பாபா

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!